

[Qvist Jørgensen]

ske spare resten af Folketingets medlemmer for at skulle høre på den – i den form for solidaritet, som CD har praktiseret, når vi taler medicin. Det er den solidaritet, som har medført, at CD har været medvirkende til, at allergikere, mavesårpatienter og gigtpatienter, for bare at nævne 3 eksempler, virkelig nu får lov til at betale og betale og betale. På den baggrund forekommer den tale, fru Lis Noer Holmberg netop har holdt, fantastisk hyklerisk.

Jeg skal i øvrigt ikke ulejlige det samlede Folketing med endnu en gang at gentage alt det, der er sagt i denne forbindelse, men blot nævne, at insulin er et afgrænset område, hvor misbrug ikke er muligt, og hvor der ingen interesse er for misbrug. Vi har gang på gang understreget, at det for os har været meget vigtigt at få taget dette ene skridt på et specielt og konkret område, hvor der netop ikke kunne forekomme hverken misbrug eller overforbrug.

I virkeligheden vedrører denne debat i højere grad ændringsforslaget, og i den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at grunden til, at vi har stillet ændringsforslaget om ikrafttræden pr. 1. januar 1990, er, at vi dermed har villet være venlige og imødekommende over for de officielle systemer, at vi har villet være sikre på, at det kunne indføres på et tidspunkt, hvor sygesikringen og dermed altså amtskommunerne kunne være bedst muligt rustet til at klare deres del af opgaven. Det samme gælder primærkommunerne, ligesom det gælder det offentlige, idet man derved får mulighed for at tage de forholdsvis beskedne udgifter, der er forbundet med dette forslags gennemførelse, med ind på finansloven, så vi undgår misforståelser, hvad det angår.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til Socialdemokratiets ordfører, at der aldeles ikke har været tale om hykleri fra CD's side i forbindelse med ændring af sygesikringsloven. Mavesår er jo ikke registreret som en kronisk sygdom, men i øvrigt findes der tilskudsordninger for de tilfælde, hvor det viser sig, at man har kronisk mavesår.

Jeg vil gerne have lov til at påpege, at vi har været årsag til, at de egentlig kronisk syge har fået deres egenbetaling sat ned fra 500 kr. til 300 kr. Det synes vi er et enormt skridt på den rigtige vej; vi kan jo ikke få det hele på én gang.

I øvrigt har jeg ikke fået noget svar fra Socialdemokraterne med hensyn til, hvad de vil gøre over for de diabetikere, der får piller og ikke insulin for deres sukkersyge, for det er helt klart, at vi her får et problem, og det bliver altså ikke de 23 mio. kr., man taler om nu, men det bliver endnu mere, og jeg vil gerne høre, hvordan man vil løse problemet med hensyn til diabetikere, der er på piller.

Pia Kjærsgaard (FP):

Fru Lis Noer Holmberg prøvede her fra talerstolen at forklare sin sociale forståelse. Jeg ville have afholdt mig fra at gå herop, hvis jeg var fru Lis Noer Holmberg.

Vi bliver spurgt, hvorfor vi ikke vil være med i en stor samlet pakke. Jamen jeg har ikke set, at der har været noget som helst forslag fra CD eller andre om en stor samlet pakke. Men der har været et forslag her om at gøre insulin gratis, og da det er en del af Fremskridtspartiets politik, går vi altså ind for det forslag.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg jo netop sagde i min indledning, at det under hensyn til, at Fremskridtspartiet gav udtryk for, at de var meget venligt stemt over for samtlige svage grupper – derunder altså også både hjertepatienter og gigtpatienter – var meget forbausende for mig, at Fremskridtspartiet kan gå med til at støtte, at en ganske bestemt gruppe nu skal have gratis medicin, hvorimod de andre stadig væk skal betale. Jeg synes, det er helt fint, at Fremskridtspartiet har været med i det forlig, vi har indgået vedrørende ændring af sygesikringsloven, og også har været venligt stemt over for nedsættelsen af kronikernes egenbetaling – det med sukkersyge og diabetikere er helt i orden, og det har vi også sagt – men jeg synes, det havde været pænt, hvis Fremskridtspartiet også havde sagt, at de ligesom vi synes, det skal gøres i en samlet pakke, hvor vi tager alle kronikere med og ikke bare tilgodeser en bestemt gruppe.

Vi har helt klart sympati for diabetikerne, men vi vil ikke være med til at diskriminere, som det er gjort her, og derfor følte jeg trang til at tage ordet i dag.